

Leto je za nami. Leto opäť veľmi teplé, a pre mňa z toho dôvodu i veľmi náročné. Nie som na až také teploty „stavaný“, no prežil som, a tak sa Vám prihovára aj v tomto čísle Informačnika KVTS s pomerne už vysokým číslom 38.

Ako viete z predchádzajúceho INFO č.37, nepodarilo sa zrealizovať mnou pripravené ZhC (Brenta, Albánsko) formou autobusového „zájazdu“. No i tak sa tu dočítate, že ZhC sa predsa len konali, ale v menších kolektívach a to individuálnou dopravou.

Menšie kolektívy sa síce dlho vopred sformujú a zvolia si program cesty ako i jej trvanie a spôsob dopravy, ale nestanovia si

termín, iba rámcovo obdobie – termín si potom operatívne dohodnú pár dní pred odchodom.

Dospeli sme teda do mnou predpokladaného štádia – o ZhC konané formou autobusovej dopravy nebude záujem, a realizácia ZhC sa zmenila na málopočetné kolektívy s dopravou individuálnou, najčastejšie prenajatými os. autami.

Tradičnú ponuku ZhC na budúci rok tu už nehľadajte. V priebehu roka 2000 s organizovaním končím. Mojim nástupcom s organizovaním ZhC so zameraním na plnenie odznaku AVEK, rád pomôžem, resp. poskytnem rady. ▼ Marián Petrinc

38.1

ZhC JVK (Jarné vrcholy Korziky) – 29.5. – 9.6. 2019 - 12 dní minireport

Cestou cez Taliansko sme si prezreli krásne mestečka Portovenere a Rio Maggore v Cinque Terre. Po príchode na Korsiku smerujeme ku krásnemu kaňonu Calacuccia a k priehrade na rieke Golo do dediny Lozzi vo výške 1100 m. Dedina je pod Monte Cintom 2706 m, čo je najvyššia kóta ostrova. V Lozzi bolo naše táborisko na dve noci, kemping bol otvorený prvý deň, lebo ešte v predchádzajúcich dňoch bolo v ňom niekoľko desiatok cm snehu. Na druhý deň výstup na **Monte Cinto** okolo perfektne vybaveného bivaku. Prišli sme až pod Monte Cinto, ale pokračovanie na vrchol bez mačiek po zamrznutom, snehovom a strmom žlabesme po dlhej porade zrušili. Ďalšia naša cesta smerovala do sedla Col de Verghio 1478 m – najvyššie položené horské sedlo so žulovou sochou v nadľudskej veľkosti, odkiaľ sme začínali výstup na **Paglia Orba 2525 m**. Je to najvýraznejšia hora korzického rozvodia. Od chaty Refuge Ciuttulu di I Mori cesta ďalej stúpa mohutným skalným kaňonom až k hrebeňu Col de Maurescez rad obrovských žulových blokov

Paglia Orba je dokonale tvarovaná zo všetkých svetových strán, je to najfotogenickejší bod Korziky. Cestou vidíme najväčšie skalné okno na ostrove tzv. Diablove okno v stene skalnate jrássochy Capo Tafonato. Posledná časť výstupu bola cez ľadové žľaby. Zo sedla **Col de Verghio** z výšky 1478 m sme klesli nádhernou cestou až k moru do **Porta** v zálive Golfe de Porto, ktoré patrí medzi vyhlásené prírodné scenérie Korsiky k vôli nevšednej krásy miestnych karmínových útesov poznačených eróziou. Útesy prudko vystupujú z azúrovo-modrej morskej hladiny

v pozadí s temnými masami horských hrebeňov s ostrým vrcholom Paglia Orba. Cestou z Porta do Piana v južnej časti zálivu prechádzame lokalitou **Calanche** (UNESCO). Je to 12 km dlhá trasa s ostro oranžovými až ružovými zdeformovanými skalami s ihlovými útvarmi z pofýru vytvorenými netypickou eróziou s plástovým zvetrávaním skál. Skaly siahnu až do výšky 1200 m. Urobili sme tu túru do Col de Ortu. Nádherná – „million“ záberov. Odchádzame k majáku na myse Capu Rosso – nečakane dlhá túra so slušným prevýšením a krásnymi pohľadmi.

Presun cez hlavné mesto Ajaccio (rodné mesto Napoleona) k skalným **vežiam Bavella** do sedla Col de Bavella 1218 m s bielou sochou Madony Notre-Dame. Priesmyk obklopuje nádherná panoráma vrcholov až po Monte Includine. Urobili sme túru pomezi ihly až na známu GR20 Alpine Variante. Poobede túra na **vodopády** potoka **Polyschellu**. Ďalší deň presun do Bonifácia (UNESCO) s citadelou na 80 m vysokom útese, prehliadka mesta a odchod cez historické mesto Sartene (známe neľútostnou vendetou) do Col de Vizzavona 1163 m. Nasledujúci ideť výstup cez Anglické kaskády na **Monte d' Oro 2389 m** – najskôr hmľa, potom sa vyjasnilo, krásne pohľady. Presun cez Corte do doliny **Restonica** (najkrajšia dolina v stredomori). Výstup na dve jazerá Lac de Melo a este krajšie **Lac de Capitello**. Posledný presun do Bastie a trajekt do Livorna. S výbornými vodičmi Mirom Roncom a Ďurom Dúbravom bezpečná a rýchla cesta domov. **Účastníci:** M. Ronec, J. Dúbrava, M. Toman, N. Merk, A. Dudášová, R. Zima, D. Péchyová, M. Fábryová. ■ © M. Fábryová

38.2. ZhC VKS (Vrcholy Korziky a Sardínie) 14.06. – 01.07.2019 (17 dní) minireport

Tak ako v minulých rokoch sa rozhodla skupina účastníkov ZhC z minulosti usporiadať túto cestu ako súkromnú akciu. Hlavnými cieľmi tejto 17-dňovej zahraničnej cesty charakteru VhT boli vrcholy zaradené do plnenia podmienok odznaku AVEK (Atraktívne Vrcholy Európskych Krajín) ležiace na Korzike a Sardínii. Na cestu sme vyrazili 8-miestnou Toyotou Proace Verso. Netradične vyrážame z MI, lebo tam nám pristaví požičovníka auto.

Postupne priberáme účastníkov v MT, ZA a NMnV. Nočný presun s pravidelným striedaním vodičov po 3 hodinách nás privádza do **Pisy**. Obdivujeme nielen šikmú vežu a baptistérium ale aj ďalšie pamiatky a opustené uličky. 4-hodinová plavba z Livorna prebehne bez problémov a z Bastie mierime na **Cap Corse**, najsevernejší vybežok ostrova. Túra z dedinky Barcaggio

cez Cap Corse k majáku d Agnello a späť v zapadajúcom slnku dobre padne. Po improvizovanom nocľahu sa presúvame pod **Monte Stello /1307m/**. Výhľady z prvého vrcholu sú úžasné a v diaľke rozoznávame naše ďalšie ciele. Ďalší presun nás privádza do **Calenzany**, kde Vilo a Dáša **nastupujú na GR20**. Nedoliečený zub jedného z účastníkov nás núti prenocovať v kempe v Calvi, keďže zubár je dostupný až ráno. Výhodou je, že si môžeme prezrieť citadelu /základňu legionárov/ a aj zaujímavú železničnú stanicu. Návšteva zubára nám mierne mení plány a tak zvyšok dňa trávim prechádzkou cez úchvatné skalné útvary **Calanchi di Piana** aj so známym kamenným srdcom. Záver dňa si ešte spestríme návštevou **kaňonu Spelunca** aj s kúpaním. Po nocľahu v **sedle Verghio** nás čaká **Paglia Orba /2525m/** miestami

s „dvojkovým“ lezením a nie jednoduchou orientáciou. Udivuje nás 15-ročná francúzska, ktorá vrchol excelentne vysóluje. Nasleduje Monte **Cinto /2706m/** z juhu aj s 1750m prevýšenia. Pre Maju a Ľubu je to výškový rekord. Cesta do Corte je zaujímavá a rovnako aj mesto s hradom s úchvatným výhľadom. Deň završuje nocľah na miestnej nelegálnej strelnici. Nasleduje „oddychový“ deň s 1100m prevýšenia okolo jazier Melo a Capitello do sedla Bocca alle Porte. Neplánovane tu stretávame Vila s Dášou. Nasledujúce **Monte Rotondo /2626m/** aj so zasneženým severným žľabom nám dáva zabrať. Ešteže sa na nástup do doliny **Restonica** vieme zaviezť. Presúvame sa do sedla Vizzavona kde sa dá prenocovať. **Monte d Oro /2389m/** si vychutnávame vo štvorici, dievčatá odдыхujú pri anglických vodopádoch. Večerný presun nás privádza do lyžiarskeho strediska Ghisoni. Ranný rýchly výstup na **Monte Renoso /2352m/** nám ukazuje Korziku v celej kráse. Asi najkrajšia viditeľnosť za celý výlet a výhľady zo severu až na juh. Nasleduje kúpanie pri Ghisonaccii a nocľah pri Solenzare. Takmer 12 hodinová túra na **Monte Incudine /2134m/** zo sedla Bavella nám dáva zabrať a tak vyčerpaní nocujeme v sedle.

Ďalší deň v Conce vyzdvihujeme Vila a Dášu. **180km a vyše 11 000m prevýšenia zvládli za 8 dní miesto bežných 15!** Čakanie na trajekt na Sardíniu trávime prehliadkou Bonifacia.

Na Sardíniu mierime opäť šiesti, Malek a Peťo ostávajú na Korzike. Rýchly presun nás privádza do lyžiarskeho strediska Bruncu Spina. Rannou pohodovou túrou sa ocitáme na **Punta La Marmora /1834m/** najvyššom vrchole Sardínie. Presun na nástup k rokline Gola di Gorropu je zdĺhavý a tak sa v popoludňajšej horúčave podarí iba jej krátka návšteva. Osvieži nás večerné kúpanie v Cala Gonone a nocujeme už pod **Monte Corassi /1463m/**, ktorý zdolávame ďalší deň krátkou 4-hodinovou túrou. Popoludnie trávime prehliadkou Olieny a Orgosola so zaujímavými nástennými maľbami aktuálnych spoločenských problémov. Záver dňa patrí výstupu na najvyšší bod **Monte Limbara /1362m/**. Kúpanie na Capo Testa si spríjemňujeme návštevou majáku a po presune späť na Korziku zakončujeme deň v kempе Abbartello. Krátka zastávka v Ajaccio a už mierime do sedla Prato. Bonusová túra na **Monte San Petrone /1767m/** je skvelou bodkou za korzickými horami. Nedostatok nočného spánku na pláži Cap Sud doháňame na trajekte a už mierime smer Benátky. Ich krátka prehliadka stojí za to. Nocou cez Rakúsko postupne vysadíme v NMnV, ZA, MT a o 11:30 končíme cestu v MI.

Cestu v dĺžke **17 dní** a cca **4 900 km** absolvovalo pod vedením M. Sventeka **8 účastníkov**: *Belhadj, Belhadjová, Gábrišová, Chmúrna, Murček V., Reiser, Srdoš, Sventek.* ©Marian Sventek, 2019

38.3. ZhC VKE (Vrcholy Kréty) 14.10. – 21.10.2019 (7dní) minireport

Tak ako v minulých rokoch sa rozhodla skupina účastníkov ZhC z minulosti usporiadať túto cestu ako súkromnú akciu. Hlavnými cieľmi tejto 7-dňovej zahraničnej cesty charakteru VhT boli vrcholy zaradené do plnenia podmienok odznaku AVEK (Atraktívne Vrcholy Európskych Krajín) ležiace na Kréte. Na cestu sme vyrazili letecky a následne prenajatým 9-miestnym Fiatom Talento.

V **Chanii** si vyzdvihujeme prenajaté auto a už mierime na SZ cíp do zátoky Tigani Balos. Pomerne rozbitá makadamka nás utvrdzuje, že pripoistenie auta malo zmysel. Zátoka je úchvatná avšak preplnená „plážovými“ turistami. Večerný presun nás privádza na náhornú **planinu Omalos**.

Nasleduje výstup na **Pachnes /2453m/**, najvyšší bod **pohoria Lefka Ori**. Je to naozaj odľahlý vrchol s dlhým úsekom po diaľkovej trase E4 a následným traverzom mnohých škrapových polí. Vyše 40 km túru zdolávame za cca 16,5 h bez stretnutia jediného turistu!

V rokline **Samaria** si nedostatok turistov vynahrádzame, avšak jej najužšie miesto dosahuje len jeden z nás, nakoľko sa horný vstup uzatvára už o 17:00 a my musíme stihnúť návrat k autu. Parkovisko Analipsi dosahujeme už za tmy. Ráno nás uchvacuje náhorná **planina Nídhá**. Cca 4-hodinový výstup nás privádza na **Psiloritis /2456m/**, najvyšší bod Kréty. Na vrchole stretávame množstvo nemeckých turistov vystupujúcich zo severu avšak východná trasa bola krajšia.

Kedže dni sú krátke aj do **pohoria Dikti** prichádzame už za tmy. Ranný výstup nám ukazuje nástupovú cestu, ktorú nebolo možné za tmy nájsť. V jemnom mrholení a čerstvom vetre vystupujeme na **2148m vysoké Spathi**. Po polhodine sa vyčasuje a my sa kocháme výhľadmi aj na ďalšiu náhornú **planinu Lasithi**. Peknými horskými serpentínami sa presúvame po severnom pobreží cez vysvietenú Sítu až na SV cíp ostrova. Nocľah na pláži je príjemný.

Ďalší deň začíname prehliadkou starovekého Itanosu, nasleduje zaujímavá **roklina Zakros** prezývaná „Grand Canyon Kréty“ ale aj „roklina Míftych“ keďže tu starovekí Minojci pochovávali svojich zosnulých. Počas ďalšieho presunu míňame najjužnejšie mesto Kréty Ierapetru a nekonečnými serpentínami prideme do Thrypti v rovnomennom pohorí.

Na vrchole **Afentis Stavromenos/1476m/** s kostolíkom a opustenou chatou stíhame akurát úžasný západ slnka. Predposledný deň venujeme bohatej krétskej kultúre a tak nasleduje najväčší minojský palác Knóssos tradične preplnený turistami, ďalej najstarší palác Phaistos a aj niekoľko pamiatok v Gortyne a deň zakončujeme Chanii v kempе.

Po bezproblémovom odovzdaní auta si už len vychutnávame let ponad známe grécke a balkánske hory.

Cestu v dĺžke 7 dní a 1075 km absolvovali pod vedením M. Sventeka 4 účastníci: *Ladňáková, Sventek, Tarana, Taranová.* ©Marian Sventek, 2019

38.4. ZhC VRD (DOLOMITY BRENTA) 22.08. - 31.08.2019 (9 dní) minireport

V roku 2019 bola opätovne zrušená „plánovaná“ ZhC do Brenty (pre nedostatok prihlásených) a tak som inicioval cestu do Brenty turistickým oddielom TJ-Vatra z Banskej Bystrice. Prihlásilo sa 16 účastníkov z BB a ZV.. Cestovali sme na štyroch osobných autách. Vyrazili sme z BB 22.8. o 04,00 hod. ráno, cez BA a celé A do T - Mezzana – takmer 1000km – tu sme mali zaistené ubytovanie (na deň 25€.) Každý deň sme chodili na turistiku vlakom, ktorý mal zastávku hneď pri našom ubytovaní do mestečka Dimaro cca 6 km a odtiaľ autobusom do **Madonna di Campiglio 1522m/m** cca 12 km. Využívali sme lanovky, ktorých je

v oblasti požehnané na všetky strany..Niekdedy sme potrebovali ísť skôr na časovo náročnejšie okruhy, ako je prevádzka lanoviek, vtedy sa išlo autami ešte za tmy na parkovisko Vallesinella cca 4 km vyššie nad strediskom Madonna di Campiglio.

1. deň bol aklimatizačný a informačný zistiť a vyskúšať spoje, zakúpiť troj, prípadne šesť dňový lístok na lanovky na ktoré sú výhodné zľavy, ak je turista ubytovaný v oblasti.

2. deň sa už vyrážalo lanovkou hore do sedla **Passo del Groste 2446m/m** a odtiaľ k nástupu na feratu Via ferrata Alfredo Benini. Trasa č. 305. Je to ľahká ferata asi na tri hodiny ktorá končí

v sedle bocca Tuckett a chate Riff. F.F. Tuckett 2272m/m. Najvyšší bod 2900m/m Odtiaľ traverzom späť do sedla Groste počs miestnej búrky na lanovku dole.

3. deň sme sa vybrali na opačnú stranu z **Madonny di Campiglio** k piatim plesám (5Laghi) odkiaľ je krásny rozhľad na celé Dolomity Brenta trasou č.232. Lanovkou na chatu Pancugol 2063m/m a na Lago Ritort 2071m/m, odtiaľ 1 hodinu na Lago Lambin a ďalšiu hodinu na Lago Serodoli a Lago Gelato 2380m/m. Túru sme končili pri jazere Lago di Pradalago a späť dolu do Madonny di Campiglio

4. deň Do sedla Passo del Groste), z neho sme nastúpili na Via ferrata Gustavo Vidi.. Urobili sme okruh až po Bocchetta dei Tre Sassi 2613m/m č.336 a ďalej na Passo di Val Gelada 2685m/m cez caňon V.Gelada di Tuenno Potom hore 230 m na Passo delle Paleta a kolmou feratou dole za výdatnej búrky, kde sa feraty zmenili za pár minút na potoky a vodopády, ešte že neboli blesky.

5. deň Vyvoz do sedla Groste a spoločne prešli Via ferrata Gustavo Vidi.č. 390 Odtiaľ skratkou na chatu Graffer 2261m/m a na trávnatú planinu k jazeru Lago Spinale a monte Spinale 2103m/m kde boli krásne výhľady na stredisko Madonna di Campiglio.

6. deň sme vyrazili autami skoro ráno na náročnejšiu túru ale najkrajšiu v oblasti na Via Delle Bocchette Centrale čo nám zabralo 8 hodín aj s pridaním náročnej feraty Detassis..

Tejto túry sa zúčastnili (Milan Čiap, Tibor Čiap, Libor Hýll, Marian Paučo, Robo Skokan, Stano Kvočka, Andrej Stollmann)

Vyrazame z parkoviska Vallesinella 1513 m/m kde nechávame auto. Z parkoviska sme za 40 minút vyšli upravenou širokou turistickou cestou na prvú chatu Rif.Casinei 1826 m/m.Trasa č.317.Odtiaľ ďalších 1,5 h. na druhú chatu Rif Brentei 2182 m/m.č.318. Tesne pred chatou Alimonta odbočujeme do vedľajšej doliny Vallonne d.Brentei č.396 v závere ktorej v kolmej stene je Via ferrata Oliva Detassis.. Napojili na frekventovanú feratu Via Delle Bochette. Oproti sa pýši najvyšší masív cima Tossa 3159m/m. Cesta končí v sedle bocca di Brenta 2552 m/m. Dolinou Val Brenta späť k chate Rif Bretnei a odtiaľ na parkovisko Vallesinella.

7. deň sme využili na návštevu krajského mesta Trento

8. deň sme zase všetci na štyroch autách prišli na parkovisko Vallesinella, odtiaľ na druhú chatu Rif. Bretnei., pred chatou sme odbočili doľava na feratu Bocchette Sentiero Sosat. Je to ľahšia trasa traverz popod cima Mandron na chatu F.F. Tuckett a odtiaľ cez Valle del Fridolin č.322 na parkovisko Vallesinella. Neďaleko sú krásne kaskádové vodopády Cascata di Mezzo..

9. deň sme sa presúvali autami späť na Slovensko tou istou trasou 1000 km.**Vedúci tejto akcie** bol predseda klubu TJ-Vatra BB Peter Uhrík; **Účastníci:** *Vasil Kmiť, Peter Madej, Robo Skokan, Libor Hýll, Milena Hýllová, Zdena Fanfuliková, Maria Filová, Alžbeta Žamborová, Dana Mrvová, Marian Paučo, Stano Kvočka, Milan Čiap, Tibor Čiap, Andrej Stollmann.* (celkom 15) ■ ©AndrejStollmann,2019 (redakčne krátene)

38. 5. ZhC PUA (POLONONY UKRAJINY) 2019 (28.8-1.9. -4 dní) nedokončený mikroreport

Ballo I. organizoval už 7 zájazd autobusom do ukrajinských Karpát na ktorom bolo možné aj plniť podmienky na získanie odznaku AVEK. Cestou do Volovca, kde sme boli ubytovaní, sme vystúpili z Lumšorov na najvyšší najzápadnejší vrch Zakarpatskej oblasti, **1480 m vysokú Poloninu Runu**. Nasledujúci deň sme z Pilipca prešli hrebeňom poloniny Boržava a vystúpili na jej najvyšší vrch **Stij (Stoh) 1692 m**. V rámci KPC sme si prezreli pieskovec **Dovbušove skaly** vo

Ľvovskej oblasti a zrúcaniny **hradu Tustaň** pri obci Urič. Posledný deň sme sa rozdelili na dve skupiny. Jedna vystúpila zo Ščerbovca na najvyšší vrch Bukovskej poloniny **Pikuj 1408m** a druhá skupina vystúpila z Perechresného na 1405 m vysokú **Ostrú horu**. Na zájazde sa zúčastnilo 50 účastníkov, z nich 10, ktorí sa už zúčastnili ZhC organizovaných KVTS: *Ballo I., Ballo M., Bobot, Fábryová, Gajdošová, Kiššová, Ladňáková, Řiha, Tarana, Taranová.* ■ © Ivan Ballo

38.6. Svet a i nás opustil Ing. Edo STANČOK z Ružomberka

Počas leta, vo veku 76 rokov, opustila jeho duša tento svet.. Svet, ktorý mal rád, a v ňom najmä svet hôr a ľudí v nich, ale aj okolo nich. Rozlúčka s ním bola v Ružomberku, kde žil.

Zúčastnil sa na pamätnej ZhC do Julských Alp, keď nám počasie ukázalo, čo dokáže. Viedol túru z Vršíča cez Prisojnik, Razor s prenocovaním na Pogačnikovom dome až do doliny Vrata. Napadlo počas noci asi 30 cm snehu, s čím sa vôbec „nepočítalo, Bravúrne, skúsený horolezec, skialpinista a dobrovoľný člen

Horskej služby, celú skupinu bezpečne doviedol k Aljaževmu domu..

Bola s ním vtedy aj jeho sestra Elana s Dankou Kordošovou, a oni ho v podstate medzi nás „doviedli“...Odvtedy si ma získal, a som mu povďačný za všetko to, čo pre nás vykonal.

Rozlúčková pohrebná reč jeho mladšou sestrou Helou rozcitlivela všetkých prítomných. Česť jeho pamiatke ▼ –mpc-

38. 7. Zomrel Ing. Jozef VAJČNER („Kremienok“) z Púchova

Dňa 8. novembra 2019 o 12:00 na cintoríne v Púchove, spolu s ostatnými smútiacimi, sme aj my účastníci mnou organizovaných zahraničných ciest charakteru VHT (ZhC) , vypravili na „poslednú túru“ nášho obľúbeného priateľa, Jozefa Vajčnera, nášho „Kremienka“. Zomrel vo veku 69 rokov.

Patril aj medzi 142 spolu zakladajúcich členov SVTS.

Na základe mojej ponuky stabilne trvalo pôsobil v lektorskom zbore kurzov Základy VhT, ktoré som každoročne organizoval (pre záujemcov o účasť na ZhC) na ICS a neskôr na skalkách pri Chate pod Ostrým vrchom.

Po prvýkrát sa zúčastnil zahraničnej cesty charakteru VhT v r. 1996.. Celkom ich s nami absolvoval...27....

Po ukončení pohrebu sme si spolu zaspomínali na chvíle spolu s ním prežité počas horských túr v zahraničných horách. S odstupom času sme si pri spomienkach uvedomili, aký to bol výnimočný človek. Spomínali sme si najmä na jeho húževnatosť, s akou sa i v neskoršom veku, keď sa u neho už prejavili problémy s kolennými kĺbmi, „vyštveral“ na cieľový vrchol. Spomínali sme na jeho veselosť, povestné „frčníky“ ktorou nás okúzľoval. Spomenuli sa aj ním improvizované skomponované básničky a pesničky.

Do hrobu na jeho rakvu sme mu na rozlúčku, ako posledný pozdrav každý hodili vetvičku z kosodreviny, vypestovanej E. Tothovou zo semienka prineseného kedysi z Dolomít, zo sedla Pordoi. Na doslova spomienkovej „rozlúčke“ v Púchove na

„Kremienka“ spomínali: Stančoková E., Kordošová D., Murček V., Ballo M., Boggero J., Semančík L., Ďuriš P., Buček V., Kalma J., Čech V., Hudecová D., Svitanová M., Kopčáková A., Tóthová E. +

S., Róža P., Ugróczy J. Musilová V., Karasová D., Cyprich J., Frank I., Kučerovci (otec + 2 synovia) z Čiech a Petrínec M.

Tlmočím vďaka za poskytnutú pomoc Jozefovi počas našich ciest od jeho manželky, syna a dcéry. ▼ -mpc-

38.8. Udelené ďalšie stupne odznaku AVEK

Na udelenie odznaku / medaily som v stanovenom termíne dostal 9 Záznamníkov. Všetky som posúdil, a uznal za vyhovujúce stanoveným podmienkam.

Na najbližšom JeS-KVTS si teda majú možnosť udelenie odznaku spolu s certifikátmi prevziať: **I. stupeň:** Dunajčík Peter, ev. č. odznaku: 137; **II. stupeň:** Meňhertová Lýdia, ev. č. odznaku 090; Gavorová Zuzana, ev. č. odznaku: 091; Dunajčík Peter, ev. č. odznaku 092; **III. stupeň:** Dunajčík Peter ev. č. odznaku 052; **IV. Stupeň:** Dunajčík Peter, ev. č. odznaku 041; **V. stupeň:** Kiššová Blanka, ev. č. odznaku 029, Paule Lukáš, ev. č. odznaku 030; Dunajčík Peter, ev. č. odznaku 031; **VI. stupeň – bronzová medaila:**

0; VII. Stupeň – strieborná medaila: 0; **VIII stupeň – zlatá medaila:** Paule Pavol, ev. č. medaily 009; **IX. Stupeň – zlatý odznak:** Belhadaj Malek, ev. č. odznaku 006; Srdoš Peter, ev. č. odznaku 007..

Všetkým k dosiahnutému úplnému, alebo zatiaľ iba k dielčiemu naplneniu ich snaženiu blahoželám!

A čo tí, čo už splnili podmienky na ten najvyšší, zlatý odznak? Uvažujem s zatiaľ už len s dvoma alternatívami, ale o tom, ktorá bude zvolená sa rozhodnem až po osobnom rozhovore s výrobcom terajších odznakov, či sa podarí zistiť, kde je raznica z výroby odznaku ■ –mpc

38.9. Upozornenie pre organizátorov ZhC, kde sa plnili podmienky odznaku AVEK

Ako už bolo zverejnené, S platnosťou ku 1.1.2019 bBola vykonaná pravidelná (v 4-ročnom cykle) aktualizácia Popmienok plnenia odznaku AVEK, vrátane doplnenia tabuľky vrcholov a vysvetliviek ku skratkám použitým v Záznamníku AVEK. Tiež je v aktualizovaných podmienkach novo ustanovená povinnosť (ešte pred udelením a odozvaním odznaku (pozri C.1 Podmienok) výstup na každý (z počtu 11 absolvovaných vrcholov)... zdokumentovať (teda

z každého výstupu postupne od východiska na vrchol a zostupu) **8-10 obrázkami**, alebo „videom“ je treba **prípraviť pre JeS prezentáciu** v trvaní 15 -22 minút. Upozorňujem, že z textu bohužiaľ vypadla ešte jedna povinnosť: **Napísať (pre INFOmačník KVTS) aj minireport** (rozsah = pozri si niektorý publikovaný minireport na stránke vvv.kvts.szm.sk, alebo niektorý printový jesenný INFOmačík) a poslať ho e-mailom do termínu 1.11. bežného roka. ▼ -mpc

38.10. PREČO už NIE JE TU uverejnená PONUKA ZhC pripravovaných na r. 2020 ?

Odpoveď nie je ťažká, bola i očakávaná, a je nasledovná.

Nezverejnenie ponuky ZhC 2020 sa dalo očakávať a nemalo by prekvapiť nikoho.

Vyplýva zo skutočnosti, že ostatné dva roky sa na mnou pripravované ZhC za účelom plnenia podmienok odznaku AVEK do stanoveného termínu (4.apríl bežného roka) neprihlásil ani stanovený minimálny počet záujemcov.

Dôvodom je (pre väčšinu potenciálnych záujemcov) veľmi práve tento skorý termín zaslania definitívne záväznej prihlášky +uhradenia finančnej zálohy, lebo v zamestnaní im tak skoro nevedia zaručiť dovolenku.

Ja však u žiadneho spoľahlivého dopravcu po tomto termíne nedokážem zabezpečiť vhodný typ autobusa a najmä spoľahlivého a na náš „spôsob cestovania“ vhodného vodiča.

„Život ukázal“, že schodnou cestou organizovania ZhC za hore uvedeným účelom (plnenia odznaku AVEK) je už vlni, a najmä v r. 2019 realizovaný „model“, že riešením je uskutočniť ZhC v menších minikolektívach, s individuálnou dopravou 1-3 osobnými autami, prípadne 1+ 8 miestnym „mikrobusom“ prenajatými už z „domu“, prípadne „až na mieste (to vtedy, ak sa do vzdalenej krajiny vyberiete vlakom, diaľkovou autobusovou linkou, prípadne letecky). Menej početný kolektív si pripraví trasu, a čaká už iba na termín konania, ktorý si operatívne vedia dohodnúť s menším predstihom ako v prípade rezervácie autobusu so šoférom. Je potrebné si však uvedomiť, že najmä pred letnou sezónou je vhodné prenajaté auto rezervovať niekedy až s 2-mesačným predstihom. Všetko vždy závisí od konkrétnej autopožičovne aj „na poslednú chvíľu“.

Preto považujem za vhodné pokračovať v organizovaní ZhC v menších kolektívach, prenajatými autami a v termínoch, ktoré celému minikolektívu budú vyhovovať.

A aká je moja osobná predstava o tom, ako by to mohlo a malo fungovať v budúcom roku 2020 ?

Tí, ktorí pripravujú takúto ZhC, by mali zverejniť, kde, do ktorej krajiny a ktorá výstupy tam chcú vykonať, Tiež počet dní ZhC, a informatívne aj obdobie, kedy by sa cesta konala, akými dopravnými prostriedkami (vlastnými, alebo prenajatými os. autami, ako i spôsob výpočtu nákladov a predpokladanú cenu za dopravu. Tieto informácie o takto pripravovaných ZhC by sa mali centrálne sústreďovať u jednej osoby (akéhosi „dispečera pripravovaných ZhC“ (DiZhC), - osobne za takého považujem s M. Sventeka, prípadne i Vila Murčeka (konkrétne meno bude spresnené do nižšie uvedeného termínu).

Na neho by sa potom kedykoľvek môžu záujemcovia priebežne obracať s otázkou, kedy a kam je niečo pripravené. On ich potom pre bližšie informácie usmerní na konkrétneho vedúceho takto organizovanej ZhC.

Dúfam, že „DiZhC“ začne „fungovať“ už od 2.2. (februára) 2020, a korešpondencia s ním bude výhradne písomnou formou (e-mailom na adrese, ktorú si pre tento účel špeciálne vytvorí a zverejní ho aj na www.kvts.szm.sk“).

A čo moje uši zachytili z kuloárnych rečí na JeS? Vraj by sa malo ísť konečne aj na vrcholy Albánska, ďalej tiež na vrcholy ESP + Portugalska (a možno + Maroko), ale aj o zámere ísť niekedy opäť aj na trek okolo M. Blancu, vrátane výstupu na Mont Blanc. ▲ -mpc-